

OIKOSULKU 3/2011

- EI SAVUA ILMAN PAAHTOLEIPÄÄ -

Oikosulku 3/2011

	s.3 Pääkirjoitus
s. 4 Puheenjohtaja	
	s. 6 Obrigado Lissabon!
s. 10 Fuksihaastattelu	
	s. 11 Urheiluvuosi 2011
s. 12 Hallitus'12	
	s. 13 Isännän kädestä!
s. 14 Movember	
	s. 16 Kai Kiinassa
s. 18 Sielu ja keho	

Oikosulku

Päätoimittaja: Henri Saxén

Toimituspäällikkö: Ari Kuismin

Toimitus pidättää oikeuden muokata kirjoituksia ja kuvia.

Toimituskunta: Alpo Martikainen, Petra Luostarinen, Samuli Tuominen, Jemina Kivelä, Sonja Hakala, Annette Göransson, Laura-Elina Toivola

Kuvat: Täältä ja sieltä.

Oikos ry:n jäsenlehti. Oikos ry nauttii HYY:n myöntämää lehtitukea.

Paino: Unigrafia, Helsinki

Painosmäärä: 35

Julkaisun koko: 176mm x 250mm

Niin kauan on ääneni tässä julkaisussa vaimennettu, että oli jo aika rikkoa rajoittavat kahleet. Pääkirjoitus erityisesti tässä numerossa onkin kunnia. Käsissäsi on nimittäin vuoden 2011 kolmas Oikosulku, joka on samalla tämän toimituskunnan viimeinen tuotos. On siis aika lausua ruhtinaalliset kiitokset päätoimittaja Saxénille, koko toimituskunnalle ja tietenkin kaikille Oikosulun lukijoille! On myös aika toivottaa tervetulleiksi uudet kasvot Oikosulun ruoriin – ettepä vielä tiedä mihin ryhdytte!

Vaikka olemme täällä toimituksessa kokeneet ajoittain voimakkaita vastaiskuja, on ryhmän sisäinen koheesio pysynyt tiiviinä ja moraali korkealla. Voin rehellisesti sanoa innostuneeni jokaisen numeron toimittamisesta isolla sydämellä!

Henri varmaan heittäisi tähän väliin metaforan jostain retkestä, mutta itse tyydyn kuvaamaan tuotoksiamme ilon ja surun keskeltä kohonneiksi työvoitoiksi. Toivottavasti pääosin iloinen ja rento mieli on välittynyt myös lehtien sivuilta, vaikka päätoimittajan ja toimituspäällikön tekninen osaaminen on ollut toisinaan koetuksella.

Oikosulun uudelle henkilöstölle lupamme opastusta muun muassa taitto-ohjelman käyttämisessä, mutta rohkaisen heitä ideoimaan julkaisun sisältöä ennakkoluulottomasti. Toivottavasti Oikosulkua ei jatkossakaan toimiteta liian vakavalla otteella, vaan sillä iloisella mielellä. Juuri ennakkoluulottomuus on tehnyt Oikosulun tekemisestä erityisen hienoa ja hauskaa. Ei muuten olisi syntynyt esimerkiksi vuoden 2011 suosituinta vappunaamaria. Viimeisimmän todisteen ennakkoluulottomuudesta tulet löytämään tämän numeron viimeisiltä sivuilta, joissa riittää ihasteltavaa pidemmäksikin aikaa.

Jotta lopetan tämän tekstin äidinkielen opettajani Maritan arvostamalla tavalla, teen vielä viittauksen kirjoituksen alkuun. Kiitoksiin onkin hyvä päättää ja toivottaa onnea sekä Oikosulun uusille journalisteille että Oikoksen uudelle, hehkeälle hallitukselle! Olkoon voima kanssanne.

Ja muistakaa syödä hyvin,

Ari Kuismin

Toimituspäällikkö 2011
Oikosulku

Rivijäsenestä asiakasomistajaksi? - Elämää järjestökentällä

Suomi on tuhansien järjestöjen maa. Järjestösektorin kattavin edustus löytynee urheilu-, sosiaali- ja terveys-, sekä ammattijärjestöistä, mutta ovatpa oman yhdistyksensä saaneet niin skeptikot kuin vapaamuuraritkin. Oikeus järjestäytymiseen kuuluu perusoikeuksiin siinä missä sanan- tai uskonnonvapauskin. Suomessa järjestöillä on kautta aikojen ollut rooli yhteiskunnan ”edunvalvojina” ja oikeudenmukaisuuden kehittäjinä. Ryhmän voima on yleensä yksittäisten ihmisten yhteenlaskettuja panostuksia suurempi – ehkä siksi piskuisessa kotimaassamme onkin väkilukuun suhteutettuna eniten järjestöjä maailmassa. Järjestöt ovat olleet tuki ja turva myös taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti haastavina aikoina. Järjestöt ovat silloinkin pyrkineet pitämään parhaansa mukaan huolta ”omistaan” eli niistä, joiden etuja se pyrkii ajamaan, tai joille se haluaa tar-

jota tukea ja turvaa kun he eivät itse siihen pysty.

Monet suomalaiset pitävät järjestöjen tukemista melkein pä kansalaisvelvollisuutenaan. Lähes kaikki ovat joskus antaneet lahjoituksen Nälk päiväkeräykseen tai vaikkapa ostaneet Partiolaisten joulukalenterin. Joillekin pelkkä rahallinen tuki ei kuitenkaan riitä, vaan he haluavat antaa myös aikaa ja osaamistaan järjestön käyttöön. Jotkut kokevat tapahtumien järjestämisen sekä jäsenistön edunvalvonnan niin mielekkääksi, että he ovat valmiita tekemään vaikka ilmaista työtä niiden toteuttamiseksi. Opiskelijajärjestöt perustuvat lähes poikkeuksetta vapaaehtoisuuteen, sillä niiden rahoitus pohja on harvemmin niin kestävä, että toimintaa olisi mahdollista järjestää ilman vapaaehtoispanostusta.

Vaikka työvoima olisikin ilmaista, tulee tarjonnan laadun olla kohdallaan, koska opiskelijajärjestön toimintaa voidaan pitää myös eräänlaisena osuustoimintana. Jäsenet sijoittavat rahaa yhdistykseen (jäsenmaksun muodossa) ja saavat siitä vastineeksi etuja ja palveluita.

Toivon, että mahdollisimman moni Oikoksen ”asiakasomistaja” kokisi tulevanakin vuonna velvollisuudekseen hommata vastinetta jäsenmaksulleen. Parhaan katetuotonhan saa tietysti osallistumalla mahdollisimman aktiivisesti vastavalitun hallituksemme innolla ideoimaan ja järjestämään toimintaan.

Kiitos myös kuluvan vuoden hallitukselle jokaisesta oikosmeiningin ylläpitämisestä eritetystä hikikarpalosta, hankitusta otsarypystä ja syventyneestä hymykuopasta!

Erittäin nautinnollista joululomaa kaikille Oikoslaisille ja kiitos mahtavasta vuodesta!

Kiittäen ja kumartaen, Mirka, pj 2011

OI-JOI-JOI-JOI!

Maanantai 3.10. alkoi kuin mikä tahansa opiskelijan normiviikko, eli heräyksellä klo 02.45. Jo heti aamusta minut valtasi outo tunne: tämä ei tuntunut normaalilta maanantaiaamuyöltä, jolloin herään valmistautumaan viikon luentoihin [tutustumalla etukäteen luentomateriaaleihin ja kurssin tausta-aineistoon], vaan nyt oli jostain toisin. Vilkaistu eteiseen ja siellä odotettava matkalaukku sen paljasti – oli alkamassa elämää suurempi excu: Oikos & Lipidi goes Lissabonin!!

Kun herää ajoissa, saa paljon aikaiseksi. Niinpä olimmekin jo klo 8.30 mennessä matkustaneet 4000 km Lissaboniin, [joka oli juuri heräämässä uuteen aamuun]. Hostelille päästyämme kaikki 48 excuilijaa antoivat pikaiset sormenjälkinäytteet (ei, Interpol ei ollut perässämme, vaan hostelliin pääsi sisälle sormenjälkitunnistimien

avulla), matkalaukut majoitukseen ja tutustumaan kaupunkiin. Myöhemmin ilta-päivällä pääsimme sisään huoneisiin ja jakauduimme 6-10 hlön kerrossänkyparatiiseihin, jotka ainakin allekirjoittaneen mielestä olivat ihan ok. Ilta kului tutustuen kaupunkiin, ykkösnähtävyyteen Pyhän Yrjön linnaan (joka osoittautui hyväksi pussiviinittelymestaksi), ruokaan (sai sieltä muutakin kuin turskaa) ja juomaan (xl mojito 4,50 e!).

Tiistaiaamuna suunnattiin yliopistovierailuille Technical University of Lisbonin maatalous- ja taloustieteellisiin tiedekuntiin. [Matkalla molemmat ryhmät pääsivät matkaamaan kaupungin kuuluisilla ratikoilla, jotka olivat paitsi tunnelmallisia myös ahtaita ja suht hitaita.] Taloustieteellisen kävijät kiersivät kirjastossa ja kampuksella, kuulivat lyhyen luennon tdk:n kansainvälisistä ohjelmista, ja saivat muistoksi vielä ISEG-paidat!

Maataloustieteellisen vierailijat pääsivät kiertelyn ja luennon lisäksi myös tutustumaan jännittäviin labralaitteistoihin. Molemmilla kampuksilla pääsimme myös nauttimaan opiskelijalounaasta, johon luonnollisesti sai ottaa ruokajuomaksi myös viiniä. Rankan opiskelupainotteisen päivän jälkeen mm. tutustuttiin isoon Feira da Ladra –kirpputoriin, käytiin maistelemassa ja arvostelemassa (ilmaiseksi!) portugalilaisia viinejä ja oma huoneemme söi hienosti Alpon bongaamassa Portugalin Master Chef –ohjelman voittaneen kokkin Olivier-ravintolassa.

Tasavallaksi tulemisen muistopäivän kunniaksi osa porukasta suuntasi junalla kohti Unescon maailmanperintökohteisiin kuuluvaa Sintran kaupunkia, jonka lukuisissa linnoissa riitti nähtävää ja jonka mäkiä katuja talsiessa kului ainakin muutaman portviinilasillisen verran energiaa. Osa taas suuntasi Cascaisin hiekkarannoille ja auringonpaisteeseen, joka varmasti sekini kävi urheilusuorituksesta, ja palasi sieltä muutamien kuoriutuneiden ihokerrosten kera. Illalla puolestaan päästiin tutustumaan paikalliseen juhla-kulttuuriin: kansallinen vapaapäivä oli houkutellettu Bairro Alton (vanha kaupunki) pikkukujat ja -kuppilat täyteen jengiä ja meininki oli vähintäänkin kuin Suomessa vappuna! Tosin sää oli lämpimämpi ja teekkareita oli vähemmän.

Torstaina tervetulleiden pidempien unien jatkoksi kävimme iltapäivällä tutustumassa paikalliseen kansanterveyslaitokseen, INSA:aan. INSA:ssa saimme esittelyluennon jälkeen tutustua jälleen jännittäviin elintarvikevalvontalaboratorion labralaitteisiin, kuten kromatografisiin, spektrofotometriin ja mitäniitälaitteita nyttäasolikaan... INSA-excu olikin varmasti kohokohta etenkin talouspuolen excuilioille, jotka näyttivät nauttivan excusta niin antaumuksella, että joutuivat välillä ottamaan pieniä torkkuja seisoviltan jaksakseen taas paremmin keskittyä (ok, oli siellä muitakin torkkujia). Illalla hostellialotteluiden jälkeen lähdettiin sitten metsästämään hieman kauempana keskustasta sijaitsevaa varsinaista Lissabonin bilepaikkakeskittymää. Taksisekoilujen jälkeen löydettiin perille, väisteltiin muutama semi-aggressiiviset huumekauppiat ja sisäänheittäjien tehokkaan painostuksen alla sorruttiin sisään yhteen baareista. Lopputuloksena oli todella mahtava ja suht humalainen ilta baarissa, jossa ei meidän seurueen lisäksi ollut kuin baarimikot, kukkakauppias ja muutama satunnainen paikallinen!

8 *Kiitos 3.-8.10.2011.*

Perjantai valkeni hapokkaana (joidenkin osalta vielä lievästi humalassa...) ja liian varhain – bussikyyti Bacalhoan viinitilalle lähti klo 10. Aamulla nähtiin myös uskomattomia urotekoja ”kekonomihuoneelta”, joka selvisi siikeästä unesta bussin kyytiin n. 5 minuutissa! Bacalhoan viinitilalla tutustuttiin viljelmiin ja tilaan ja saatiin myös maistaaksemme tilan viinejä. Monelle viinilasillinen ei ollut tuossa vaiheessa kuitenkaan toivelistan kärkipäässä, mutta kaikki selvisivät maistelusta kunniakkaasti. Perjantai-illan päätteeksi syötiin vielä yhteinen illallinen, fiilisteltiin Lissabonin illan upeita ja tunnelmallisia näkymiä ja hengailtiin hostellilla porukalla nauttien mm. viinamelonista á la Saxén! Ilta sujui suht rauhallisesti portviinipulloja matkalaukkuun ahtaen, sillä suurimman osan paluulento lähti lauantaiaamuna jo klo 9.15. Lippusekoilujen vuoksi 10 tyyppiä jäi vielä päiväksi Lissaboniin, ja palasi Suomeen vasta sunnuntain vastaisena yönä (ehdittiin boarding gatelletkin peräti minuutti ennen portin sulkeutumista!).

Käteän jäi siis paljon mahtavia muistoja ja fiilistä, josta näin toisena pääjärjestäjänä vielä iso kiitos kaikille oikoslaisille! Erityiskiitos teille siitä, että exculla todella rikottiin ainejärjestörajoja, eikä eristäydytty vaan Oikos- ja Lipidi-porukoihin. Kaikki siis innolla myös ensi vuonna mukaan exculle! Oijoihoijoi ja obrigado!

Vpj-Sauli

Gluteeniton
maailma

PAN
SUOLA®

SUOMEN ELINTARVIKETYÖLÄISTEN LIITTO

Oikoslainen

Liity oman alasi liittoon!

Yhdistämme elintarvike-, ravitsemus-, kuluttaja-, maatalous- sekä ympäristö- ja bioalojen osaajat saman katon alle. Liitto tarjoaa turvaa ja monipuolisia palveluja opintojen varrelle sekä työelämän varalle. Liitto tuntee alasi ja työsuhteturvasi sekä valvoo tutkintosi työmarkkina-arvoa.

Liity jäseneksi:

www.agronomiliitto.fi/opiskelijat

*Turvaa työhön
– iloa elämään!*

Agronomiliitto
Agronomförbundet

Fuksivuosi on legendaarista aikaa, jonka moni haluaisi kokea uudestaan. Toimituskunta tavoitti fuksivuottaan ravitsemustieteilijänä viettävän Tuulia Ingmanin, joka kysymyksiin vastaamalla avasi hieman tämän päivän fuksin sielunmaisemaa.

1) Miten menee? Toinen periodi alkaa olla loppuillaan, kiirettä pitää?
- Tekemistä riittää, mutta onneksi pikkujouluja on enemmän kuin tenttejä.

2) Ota kantaa väitteeseen ”fuksivuosi on vain kerran elämässä”.

- Opetusministeriön märkä päiväuni. Fuksivuosi ei ole aina ensimmäinen, mutta koskaan ei tiedä onko se viimeinen. Siksi siitä kannattaa ottaa kaikki ilo irti!

3) Kerro ravitsemukseen liittyvä vitsi. Ei karppaus, se on vanha.

- Yhdysvalloissa pizza on vihannes. Ai niin, ei se ollutkaan vitsi..

4) Ainejärjestösi kuuluu myös kuluttajaekonomisteja, joilla on kurssien (ja joidenkin muidenkin asioiden) suhteen ihan eri kuviot. Mikä on suhtautumisesi heihin?

- Hyvin tullaan juttuun. Silloin tällöin olen loppuillasta huomannut olevani viimeinen ravitsemustieteilijä kuluttajaekonomistien joukossa. Onneksi viime vuosi lipidissä valmensi minua tällaisia tilanteita varten.

5) Kuvaile diplomaattisesti eroavaisuuksia Oikoksen ja Lipidin välillä.

- Lipidin haalarit ei repeä haaroista.

6) Missä olit 11.9.2001 kun terroristien kaappaama lentokone iskeytyi World Trade Centerin torneihin?

- Tallilla. Kuulin iskusta isältäni kotimatalla. Merkillistä oli minusta vain se, että isäni jutteli minulle. Meillä ei juuri ollut puhuttavaa ennen kuin minä sain ajokortin.

7) Heräät Markus Malmbergin ja Lotta Kettusen välistä. Mitä on tapahtunut?

- Mammot riivaa -tilanne on johtanut kolmoislusikkaan. Oikoksessa jaetaan kaikki, varsinkin miehet.

8) Viimeisimpänä: Lempisitsilaulusi?

- Niin minä neitonen sinulle laulan, ruusujen kera tottakai! Fuksilaulua varten varaan pari lasia vettä..

Kun minua pyydettiin muistelemaan urheiluvuotta 2011 niin omasta kuin Oikoksenkin näkökulmasta, tajusin, että vaikka mitä on ehtinyt sattua ja tapahtua, koko vuosi tuntuu menneen ohi älyttömän nopeasti. Kiire oli melkein koko vuoden läpi ja vaikka jäi pieni tunne, että paljon olisi ollut vielä annettavaa, paljon tämä kulunut vuosi myös antoi! Oikoksen urheilutapahtumien järjestäminen nosti hy-

myn huulille ja pilkkeen silmäkulmaan joka kerta. Iso kiitos kaikille osallistuneille ja muille jotka olivat mukana auttamassa! Tässä muutamia fiiliksiä nostattaneita urheilutapauksia vuoden varrelta:

Kickboxing: Keskellä kylmintä talvea ja tiheintä lumipyryä Oikoslaiset purkivat turhautumistaan hakaamalla ja potkimalla toisiaan.

Åre Road Trip: Vajaa 2000 ajokilometriä, 27 tuntia laivassa, 4 laskupäivää, 1 kettu & 1 lumipenikka.

Tahko: Nilsiä Tahkolla saavuttiin iltahämärässä lumituiskeessa. Aamun sarastaessa oikoslaiset pääsivät nauttimaan kinoksista auringonpaisteessa. Afterski jätti jälkensä Henrin naamaan.

Kaisa Mäkäräinen & ampumahiihto: Huh huh. Pikuserkku voitti maailmanmestaruuden ja maailmancupin.

MM: Mikael Granlund ja Pasi Nurminen heittävät itsensä ilmaveivillä suoraan suomalaisten sydämiin. Venäjä tippuu ja Ruotsi kaatuu finaalisissa. Jotkut kokevat tarpeelliseksi uida alasti suihkulähteissä.

Helsinki City Run: Oikoksen miehet ja naiset latasivat huikeita aikoja stadikan valotaululle saapuesaan maaliin ja fiilis oli sen mukainen!

Helsinki City Maraton: Perus lauantailenkki Sami Hyypiän kanssa. Maalissa olikin jo sitten aika pihalla...

Nuuksiot (kevätretki & ruskaretki): Espoossa on sitenkin elämää.

Seinäkiipeily: Veikka Gustafssonkin olisi ylpeä meistä.

Rugby World Cup: Men with odd shaped balls. Uusi-Seelanti lunastaa 24-vuoden odotuksen jälkeen jälleen paikkansa rygbymaailman huipulla.

Teksti & kuvat:
Linnolan Mikko

12 *Valta ja kahva.*

Oikosululla on kunnia ensimmäisenä painotuotteena maailmassa esitellä Oikoksen hallitus vuosimallia 2012:

Puheenjohtaja: Inkeri Hakala

Varapuheenjohtaja: Henri Saxén

Sihteeri: Helmi Kärjä

Taloudenhoitaja: Janne Purhonen

Isäntä: Tuulia Ingman

Emäntä: Laura Pirkola

Tiedotusvastaava: Janita Bergström

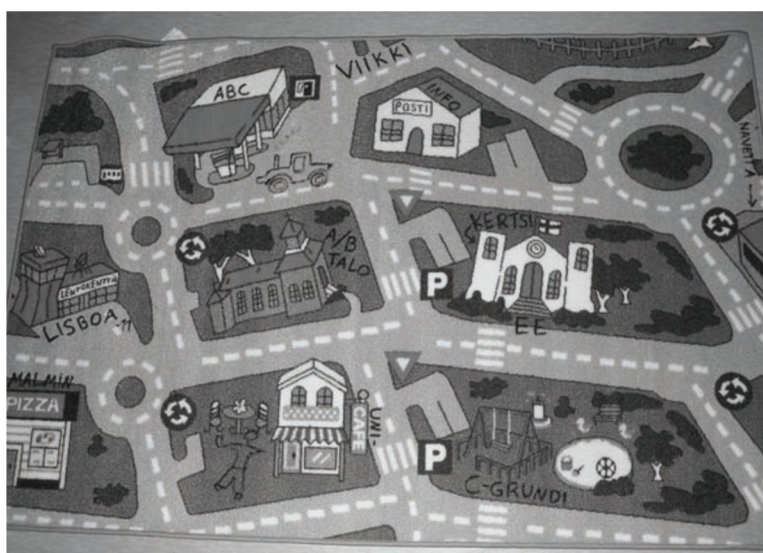
Opintovastaava: Sonja Hakala

Yritysvastaava: Saara Itkonen

Kulttuurivastaava: Maria Ketola

Urheiluvastaava: Laura Manner

Oikosulun päätoimittaja: Anni Teräntö

Tervetuloa Oikosulun jouluspecial extraordinaireen! Tämän sarjakuvan piti avata hieno kuva joulupukista, mutta lopputulos muistuttikin enemmän Hannu Karpoa. Tämä ei kuitenkaan haitanne, koska Hannu Karpolla on aina asiaa. Take it away Hannu

Pikkujouluaikaan baareissa liikkussa kannattaa huomioida, että liikkeellä on myös yritysten pikkujoulujen herättämiä isoja kissaeläimiä, nimenomaan puumia. Tämän takia kannattaa varustautua asianmukaisesti ulkona liikkussa.

Joulun aikaan pääsee myös tapaamaan sukulaisia. Tämä johtaa usein erityisesti kauempaa kotoa oleville iki-ihaniin kuulustelusessioihin vanhempien toimesta.

Ei, äiti. En oo vieläkään saanu ketään vahingossa raskaaks...

Joo, oon käyny luennoilla..

..ja syön hyvin...

ARRGGGH riittää jo!

Edessä on myös juhlista kaunein: uusi vuosi. Räjähteet on aina siistejä, mutta kannattaa olla tarkkana, ettei tarvitse aloittaa seuraavaa vuotta muutamaa sormeä köyhempänä. Lopuksi vielä arvon tajtejlial haluaa toivottaa kaikille hauskaa joulua ja onnellista uutta vuotta niin omasta kuin Oikosulun toimituksen puolesta.

WOO, räjähteitä!

Hei, mihin kaikki on juoksemassa?

MOVEMBER

31.10

On lokakuun loppu. Kelloja käännettiin tässä eräs päivä tunnilla taaksepäin, tänäänkin tuli pimeää siinä viideltä. En omista kalenteria, enkä harrasta "to do" -listoja, mutta pimeän keskellä luonnostelin päässäni sellaisen marraskuuta varten. Se oli suurin piirtein tällainen: Salibandyn yliopistomestaruus Viikin Pallolle. Oulunkylän asuntoni kuntoon saaminen ja sinne asettuminen. Kaikkien aikojen Oikosulku. Brenkkua siellä, brenkkua täällä. Viisi kurssia. Elämästä nauttiminen. Kokeilla kasvaako minulla viikset, ja sillä hyväntekeväisyyden tekeminen.

4.12

Marraskuu oli ja meni. Marraskuu eli Movember. Viikset eivät juuri kasvaneet. Viikin Pallo hävisi rangaistuslaukauksilla viime perjantaisen välieränsä. Nukun Oulunkylässä sijauspatjalla huoneeni lattialla. Totesimme toimituspäällikkö Kuisminin kanssa että tätä "kaikkien aikojen Oikosulkua" ei viitsi sisältönsä vuoksi edes nettiin laittaa. Kurssini ovat enemmän tai vähemmän vaiheessa.

Minulla oli kunnia käydä movemberin aikana kolmissa eri vuosijuhlissa; MMYL ry 60-vuotta, Oikos ry 64-vuotta ja Voluntas 5-vuotta. MMYL:in juhliin valmistautuessa menetin puuterineitsyyteni ja Voluntaksen juhlissa söin pekoniiin käärittyä lohta.

Omat vuosijuhlamme olivat sitten aivan oma lukunsa. Härkä maistui. Silmälasit hajoilivat. Helmen tanssilattialla poika lassosi tytön vyöllä. Tamppasin itseni niin soijaan, että piti välissä käydä sateessa seisomassa. Sillä yhdellä kerralla kolmesta, kun poke päästi. Seuraavana päivänä mentiin puku päällä taksilla töihin, jos menttiin.

Pettymyksekseni en voittanut toista peräkkäistä Vuoden Oikku-palkintoa. Ei kai toisaalta siinä, Helmi ja Sonja on jees. Juhlissa oli myös ilahduttavan paljon aveveja Oikoksen ulkopuolelta. Vielä kunniamaininta Inkerille, joka piti hienon puheen miehelle.

Marraskuu meni muillakin elämän aloilla hyvin. Olen oppinut räppäämään muutaman lempikappaleeni tismalleen tahtiin ja esiinnyn taas Valmennuskeskuksen Haku-lehdessä, tehden tunnetummaksi sekä tutkintoani että itseäni. Olen myös lopullisesti löytänyt teenjuonnin ja viikko sitten voitin Bar Mucavan musavisasta bissen.

Menneellä viikolla oli kolme päivää jolloin lähdin kotoa kun oli vielä pimeää ja tulin kunnolla kotiin vasta seuraavan vuorokauden puolella. Minulla ei ole mitään näitä päiviä vastaan, päivät on pitkiä kun tykkää siitä mitä tekee. On kuitenkin hienoa että kohta on joululoma ja tulee muunlaisiakin päiviä. Voisin ostaa uuden sängyn ja uuden Fifan ja viettää laatu-aikaa niiden kanssa. Ensi vuoden puolella voisin tehdä vaikka kandin tai reppureissun tai molemmat. Voin tehdä ihan mitä haluan.

Onneksi "to do"-listat ovat koko ajan olleet perseestä.

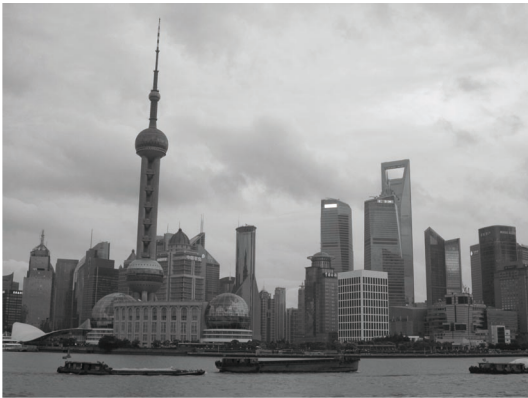
Poika tuli kotiin kun oli ogelin remppa valmis,
no ei oo alivuokralaiselle kallist,
ei löydy mersuu mun tallist.
Muttei mulla aikaa saunoo tai kylpee,
teen viel lähipiirist ylpeen,
heitän riimii syön siankylkee.

Henri Saxén

Oikosulun (nakitettu mutta siitä onnellinen) päätoimittaja 2011

Eräänä helmikuuisena päivänä tänä vuonna olin yliopiston päärakennuksella katsele-
massa kv. vaihtoon liittyviä kuvioita, niin toimiston ovella silmiini iski ilmoitus mah-
dollisuudesta suorittaa kolmen viikon intensiivikurssi Kiinan nyky-yhteiskunnasta
Fudanin yliopiston pohjoismaisessa instituutissa Shanghaissa heinäkuun aikana. Kiin-
nostus virisi ja päätin hakea kurssille. Onnekseni minut hyväksyttiin tuomaan viikki-
läistä väriä nousevaan idän jättiläiseen. Hakemuksia kurssille Helsingin yliopiston
kautta oli yhteensä kahdeksan kappaletta, joista kolme hyväksyttiin osallistujiksi.

Kurssilla oli hiukan yli 60 opiskelijaa kaik-
kialta pohjoismaista ja eri yliopistoista.
Suurin ryhmä oli ruotsalaiset, sitten tasa-
vahvoina suomalaiset ja norjalaiset, muuta-
ma tanskalainen ja sokerina pohjalla yksi
islantilainen. Opiskelijat oli jaettu kahteen
ryhmään: Kiinan talouteen suuntautunut
ryhmä (economy track) sekä Kiinan yhteis-
kuntaan enemmän keskittyvä ryhmä (socie-
ty track). Itse olin talousryhmässä mukana.
Päivät kuluivat pääpiirteittäin yhdeksästä
neljään luentojen merkeissä vaihtuvin luen-
noitsijoin. Opetuskielenä oli englanti ja
luennoitsijoiden ollessa enemmistöltään
kiinalaisia, oli joskus haastavaa seurata
opetusta, mutta suurimmaksi osaksi kärryil-
lä pysyi hyvin mukana.. Luentojen aiheet
vaihtelivat Kiinan poliittisesta järjestelmä-
stä kiinalaiseen nykyelokuvaan ja kurssilla
oli muutenkin järjestetty oheistoimintaa
konserttien, yritysvierailuiden ja

karaokebaarissa käynnin muodossa.
Kurssi itsessään oli tiivis ja mielestäni
antoi laaja-alaisen kuvan Kiinan nyky-
yhteiskunnasta ja maan nopean kehi-
tyksen mukanaan tuomista ongelmis-
ta. Välillä niin EU kuin Yhdysvallat
saivat huutia luennoitsijoilta, mutta
myös Kiinan kommunistista puoluetta
kritisoiitiin voimakkein sanakääntein.

Shanghai on moderni yli 20 miljoonan
asukkaan moderni metropoli, josta kyl-
lä löytyy kattavasti erilaisia vapaa-
ajan viettotapoja. Heinäkuu ei ehkä
ole paras mahdollinen aika vieraillla
Shanghaissa tai muutenkaan Kiinassa,
sillä paahtavan kuumuuden lisäksi il-
mankosteus on järkyttävällä tasolla.
Shanghaiin syntinen yöelämä on koke-
mus itsessään: valinvaraa löytyy tyy-
likkäästä pilvenpiirtäjissä sijaitsevista
cocktail-baareista hieman kyseenalai-
siin kellariluoliin, joissa lähtee kuulo
ja muisti. Miellyttävän alue yöelämän
kannalta on Shanghaiin siirtomaamen-
neisyydestä nimen saanut French
Concession, joka rakennuskannaltaan
on matalampaa ja tuo mieleen euroop-
palaisen kaupungin. French Concessio-
nilla löytyy paljon hyviä ravintoloita,
butiikkeja ja yöelämän koko skaala.

Varsinkin Hengshan roadin ympäristöstä hedonistinen kuluttaja löytää tarvitseman palvelut. Etiketti yökerhoissa on erilainen Suomeen nähden, usein sisäänpääsyn hinnalla (n. 10–20€) saa kaataa kurkusta alas niin paljon kuin sielu sietää, mutta istumaan päästäkseen on usein ostettava samppanja-/viski-/konjakkipullo (n. 50–70€) ja sillä kuitataan pöytä. Shanghaissa on vahva expat-skene ja usein baarien asiakaskunta on puolet ja puolet länsimaalaisia ja kiinalaisia. Harvalla kiinalaisella on varaa baareissa rämpailuun ja muutenkin heidän suosiossaan on japani-tyyppiset karaokekopit, joissa pidetään hauskaa tuttujen kesken. Kunniainnoinen saa Shanghaiin taksikuskien armeija, jotka eivät vedä välistä ja joita on kellonaikaan katsomatta runsaasti liikkeellä (puhumattakaan taksilla ajon edullisuudesta). Shanghai on myös erittäin turvallinen kaupunki kokoonsa nähden ja ulkomaalaisiin kohdistuneet rikokset ovat erittäin harvinaisia.

Omat kokemukseni Kiinasta ravistelivat ennakkokäsityksiäni ja kaiken kaikkiaan kesäretkestäni jäi myönteinen vaikutelma. Tosin on muistettava, että Kiina on yhteiskunnallisesti jakautunut köyhemmän maatalousvaltaisen sisämaan ja vauriimpien etelä- ja itärannikoiden kesken. Maan pohjavire on erilainen länsimaihin nähden ja näkyvimminä kulttuurieroina vierailija kokee kielen ja ruokakulttuurin. Kielimuuri on melkoinen ja jotkut kiinalaisten tavat herättävät taatusti ihmetystä (röyhtäily, jatkuva tupakointi, julkinen urinointi yms.). Ulkomaalaisiin suhtaudutaan yleensä ottaen

myönteisellä uteliaisuudella ja takuuvarmasti länsimaalainen pääsee kuvattavaksi paikallisten toimesta jossain vaiheessa. Ruokakulttuuri oli yhtä aikaa taivas ja helveti: se häikäisee monipuolisuudellaan ja makujen runsaudella, mutta samaan hengenvetoon on todettava, että ei-niin-herkullisia-ruokalajeja löytyy myös kylliksi.

Suosittelen ”Introduction to Modern China” -kurssia kyllä lämpimästi kaikille, joilla on kiinnostusta Kiinaa kohtaan. Talousryhmässä oli myös ravitsemustieteilijä Tukholman yliopistosta, joten opintosuunta ei ole este kurssille pääsemiseksi, vaikka kurssi on talous- ja yhteiskuntatieteellisesti painottunut. Kurssilta jäi käteen muutaman kiinan fraasin ja paremman yleistietouden lisäksi kasa muistoja ja kaveruussuhteita ympäri pohjoismaita. Hen hao!*

*vapaa suomennos: tosi hyvä!

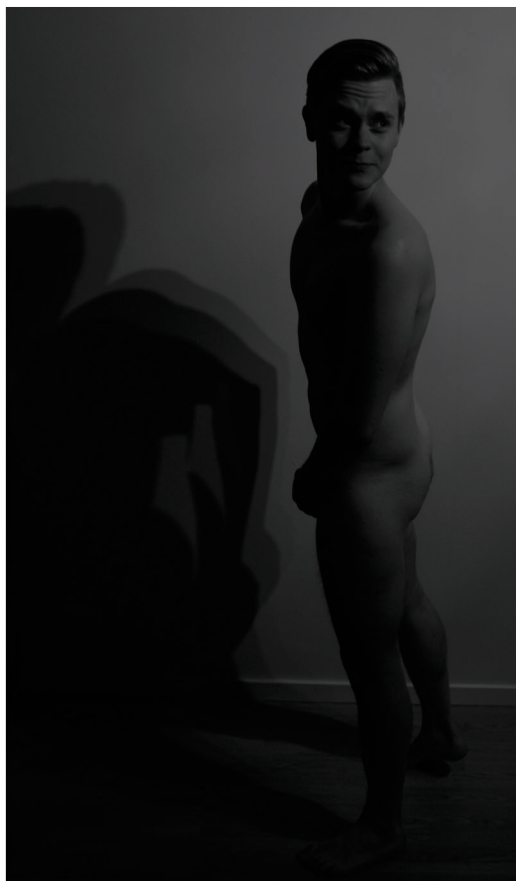
Tällä palstalla huomionkipeät miehet Oikosulun takana puhuvat kehoistaan. Haters gonna hate.

Ari Kuismin
24v
Opiskelija

Alussa olin pieni ja pyylevä pikkupoika, jolle kasvoi takatukka. Onneksi asiat ovat tuosta hieman muuttuneet. Lätkässä rikoin selkäni, mutta muutoin fysiikkani kehittyi positiivisesti. Viimein jalkapallo kehittyi myös henkilökohtaiseksi kuningatilajiksi. Siinäkin polvet ovat kokeneet kauheuksia.

Nyt liikun säännöllisesti, vaikka en todellakaan ole se joukon lihaksikkain. Juoksuatrikoiden ostaminen kertonee ainakin kohonneesta itsetunnosta. Lopulta koen suhteen kehooni kehitystarinaksi, jossa elän hyväksymisen jälkeistä aikaa.

My eyes are blue / I love you.

Henri Saxén
22v
opiskelija/kärrypoika

Olen ollut hoikka koko ikäni. Nuorempa-
na se ei ollut ihme; olin nirso ruokapöy-
dässä samalla kun kasvoin ja urheilin
vimmattuun tahtiin. Nykyään syön kuin
rekikoiralauma ja kasvukin on jo vuosia
sitten lakannut, mutta ei meinaa siltikään
liha tarttua luiden ympärille. Jännä näh-
dä pysykö tilanne tällaisena vielä van-
hemmallekin iälle, jolloin suuri osa
miehistä alkaa kokea päinvastaisia ongel-
mia.

Akuutti suhtautumiseni hoikkuuteeni on
vaihdellut, tällä hetkellä olen ihan tyyty-
väinen. Liikun varsin sutjakasti pituisek-
seni mieheksi, mistä on hyötyä
harrastamissani urheilulajeissa, ja mihin
lisäkilot vaikuttaisivat negatiivisesti.

Kehossani pidän komeista ruskeista sil-
mistä ja kulmakarvoista, ja olen mielestä-
ni ryijyn puutetta lukuun ottamatta juuri
sopivan karvainen. Ala- ja keskivartaloni
ovat jäntevät, ylävartalossa voisi olla
enemmänkin lihaksia. Jalkani ovat muu-
ten kivat, paitsi aina ruhjeilla johtuen se-
kä omista että toisten nappulakengistä.
Minulla on molemmissa jaloissa kaksi
varvasta kasvaneena yhteen, ollut synty-
mästä saakka.

Saan työssäni hyötyliikuntaa käytännös-
sä 16 tuntia viikossa, mihin olen myös
tyytyväinen. Ei tule oltua paikallaan ni-
näkään päivinä kun ei varsinaiselle lii-
kunnalle osin juuri työn takia löydä
aikaa.

Nähää siel.

